

Tale om Forandringer i det bestaaende. Disse Forandringer er blevet udførligt omtalt af det ærede Medlem, og jeg tror ikke, at Sagen vilde vinde ved, at jeg gentog dem. Der har under Forhandlingerne i Folketinget været noget delte Meninger om, hvorvidt man skulde blive staaende ved det, der her foreslaas, eller gaa videre og ogsaa tage principielle Spørgsmaal op til Overvejelse. Men efter længere Forhandlinger og en ganske grundig Udvalgsbehandling, hvor en Del Ændringsforslag har været fremme og er taget tilbage igen, er man blevet staaende ved at gennemføre Lovforslaget, som det blev forelagt, med den ganske lille Ændring, at Fyrbødere, Overmatroser og enkelte andre faar 60 Kr. mere i Løn om Aaret, fordi der var for lidt Forskel paa den for dem foreslaaede Løn og den, der er foreslaaet for dem, der staaar nærmest under dem. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der ikke er nogen Grund til at foreslaa denne Sag behandlet i et Udvalg. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man vilde gøre det, vilde man dog komme til samme Resultat og tage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger. Skulde det saa senere, naar man faar Spørgsmaalet om Uddannelsen af Hærens Befalingsmænd taget op til Overvejelse vise, sig, at der var Grund til at foretage yderligere Forandringer i den Sag, der her er Tale om, vil det være det rette Tidspunkt til at tage det Spørgsmaal op. At gennemføre Lovforslaget nu er for saa vidt nødvendigt, som det har vist sig, at de Forudsætninger, man i 1909 gik ud fra, ikke holder Stik. Der er Mangler, som skal afhjælpes, og som man bør afhjælpe nu, og efter alt, hvad der foreligger, vil dette i det væsentlige naas ved det foreliggende Lovforslag. Jeg skal da ligesom den ærede foregaaende Taler anbefale, at denne Sag gaar videre uden Nedsættelse af Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 254, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 799).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bojsen): Det foreliggende Lovforslag om Meddelelse af Indfødsret indstilles af Udvalget til Vedtagelse i samme Skikkelse, hvori det blev forelagt, kun med den lille Ændring, at en Bogholder Clausen, en født Sønderjyde, optages paa Listen. Det bliver da 470 Mennesker, der vil faa Indfødsret. Udvalget har været enig om ikke at foreslaa nogen Ændring med Hensyn til de 469, der oprindeligt var optagne paa Listen — og det er for Resten en gammel Tradition, det herved har fulgt, idet man i en længere Aarrække stadig har taget disse Lovforslag uforandrede. Jeg maa dog sige, at man ikke maa forstaa denne Udvalgets Enighed, som om samtlige Udvalgets Medlemmer har været uden Betænkelighed ved alle de Navne, der staaar paa Listen. Der findes der Personer, som har faaet en temmelig stor offentlig Understøttelse, og der har derfor været Tanker oppe om muligvis at udelukke dem, men overfor hele den Tradition, man er kommet ind i med Hensyn til Indfødsrets Meddelelse, er det næsten umuligt for Udvalget at udelukke nogen af dem, der er paa Listen. En Andrager, hvis Andragende er blevet godkendt af Ministeriet, og hvis Navn derefter er trykt og offentliggjort paa et Lovforslag, der har foreligget i flere Maaneder, har jo faaet et vist Haab om at faa sit Andragende bevilget. Dersom man vilde stille Forslag om at udelukke en eller anden, kan det ikke nægtes, at det vilde gaa ud over vedkommende, der kom til at staa i et særlig uheldigt Lys, naar hans eller hendes Navn skulde staa paa et Ændringsforslag om at udelukke vedkommende. Udvalget har derfor ikke kunnet foreslaa at udelukke nogen. Og den samme Grund var til Stede i Fjor og vil sikkert være til Stede i Fremtiden. Man er saaledes paa en vis Maade bundet til at tage alle dem, der staaar paa Lovforslaget. Man har ogsaa i Udvalget forhandlet det Spørgsmaal, om man ikke hellere skulde have faste